

under Afstemning paa den af mig anførte Maade.

Ordføreren: Der er blot derved at bemærke, at Grunden til vor Indstilling er, at Borgervæbningens Chef, da Sagen var under Forhandling i Udvalget, og man der havde en mundtlig Conference med ham, yttrede, at han antog, at een Overlæge maatte kunne være tilstrækkelig, men at han meente, at det var af særdeles Bigtighed, at denne Overlæge blev gageret som en Overlæge ved Armeen, fordi det var ofte, at man kun havde hans Attester at støtte sig til, forsaavidt der var Spørgsmaal om Fritagelse for Tjenesteforretninger o. s. v. Det var derfor af Bigtighed at have en særdeles dygtig og paalidelig Overlæge, og det, at han blev ansat med nogen højere Gage end den, de nuværende Overlæger ved Borgervæbningen have, skulde der bødes paa igen derved, at der nu blev kun een Overlæge, istedetfor, at der før var 2.

Justitsministeren: Ja, jeg troer dog virkelig ikke at kunne renoncere paa det Forslag, der er gjort om 2 Overlæger. Det vil for en stor Deel beroe paa Styrken af de 2 forskellige Corps, om det vil blive nødvendigt at have een eller to Overlæger, men det forekommer mig, at det slet ingen Indskydelse har med Hensyn til Gagen. Det er et Spørgsmaal, der vil være at afgjøre ved Gageringsreglementet. Fordi der staaer „2 Overlæger“, kunne de ligesaavel faae samme Gage, som Armeens Overlæger, som naar der staaer „1 Overlæge“. Det synes mig ikke har Noget dermed at gjøre. Man er naturligtvis nødt til at gagere Overlægerne efter deres Stilling og Bigtighed og den Paalidelighed, Nøiagtighed og Lidsanvendelse, man kræver af dem, men det synes mig ikke at staae i Forbindelse med, om der er een eller to Overlæger.

Ordføreren: Man har troet, at man vilde være mere tilbøielig til at gagere en Overlæge højere, naar der kun blev een, hvorimod vel ellers Hensyn til Udgifter kunde gjøre sig gjældende.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget: At Sen. udgaaer,

og istedetfor samme optages en § i Loven, saalydende:

Bed Borgervæbningen blive at ansætte en Auditeur, som tillige er Secretair hos Chefen, samt en Overlæge.

Disse Embedsmænd udnævnes af Kongen efter Indstilling af Justitsministeren. Vedtoges med 18 Stemmer mod 13, og bortfaldt derved Udkastets § 27.

Formanden: Jeg skal dernæst sætte Udkastets § 28 med det dertil stillede Ændringsforslag under Discussion.

Ordføreren: Udvalgets Forslag gaaer ud paa, at, istedetfor at der i Udkastet bestemmes, at Regnskabsføreren udnævnes af Justitsministeren, skulde han udnævnes af Communalbestyrelsen. Det sandtes nemlig meest passende, at dette skeete, fordi han var Regnskabsfører under Kommunen og en Betjent, der lønnes af Kommunen; netop derfor fandt man det mere passende, at Communalbestyrelsen selv udvalgte ham, og saameget mere antager jeg, at dette Forslag vil gaae igennem, som det tidligere er vedtaget, at Magistraten og Communalbestyrelsen skulde udnævne Secretairen ved Indrulleringscommissionen. Her troer jeg desuden taler Mere derfor, fordi det er en Embedsmand, som staaer i en nøie Forbindelse med dem, der have det oekonomiske Tilsyn med Borgervæbningen.

Formanden: Jeg veed ikke, om det er Udvalgets Mening, at de 3 forskellige Punkter i Udvalgets Forslag skulde komme under een Afstemning?

Ordføreren: Jeg troer vel, at det kan afstemmes under Et. Man har troet, at det var ikke nødvendigt, at denne Regnskabsfører just blev tagen blandt selve Væbningens Medlemmer. Naar det forefaldt var en dygtig Mand, som kunde ansees for særdeles qualificeret, har man ikke meent, at det skulde kunne udelukke ham, at han ikke var i Væbningen. Naar Communalbestyrelsen kom til at bestikke ham, saa vil naturligtvis den sidste Linie i Paragraphen: „og derover indhentet Betænkning fra Stadens Communalbestyrelse“ bortfalde.

Formanden: Der følger altsaa deraf, at det sidste Punkt maa afstemmes under Et